

ZIENSWIJZE BVNL OP DE INTERNETCONSULTATIE REGELING VOOR UITGEBREIDE PRODUCENTENVERANTWOORDELIJKHEID

Zoetermeer, 14 september 2019

Recent is via een internetconsultatie gevraagd om te reageren op het ontwerpbesluit met betrekking tot de Uitgebreide Producentenverantwoordelijkheid (UPV).

Op basis van het voorliggende ontwerpbesluit ziet BVNL vijf knelpunten:

1. De voorgestelde Uitgebreide Producentenverantwoordelijkheid is voor producenten veelal onuitvoerbaar en oneerlijk, omdat producenten afhankelijk zijn van andere actoren in de product- en afzetketen voor het behalen van de opgelegde recyclingpercentages.

Wij zijn van mening dat het principe gehanteerd zou moeten worden dat verantwoordelijkheid en bevoegdheid gezamenlijk dienen op te trekken en dat alle actoren in de keten hun bijdrage moeten leveren aan het behalen van de doelstellingen. Dit betekent in feite dat iedereen zijn verantwoordelijkheid voor het product moet nemen over de rol die hij/zij in de keten heeft. Alleen dan is er sprake van een uitvoerbaar en eerlijk systeem.

De producent kan UPV worden opgelegd onder de voorwaarde dat de producent dan ook de bevoegdheid krijgt alle andere partijen in de keten aan te spreken op het invullen van hun verantwoordelijkheid en hun medewerking ook te kunnen afdwingen. Dit lijkt echter in de praktijk onmogelijk omdat bijvoorbeeld gemeenten de regie hebben over de openbare ruimte en die niet zullen afstaan.

De enige mogelijkheid die overblijft is dat alle rollen en taken van alle partijen uitgebreid zijn beschrijven en deze in de vorm van verplichtingen worden opgenomen in dit Besluit en aanverwante relevante nationale wet- en regelgeving.

2. Het schrappen van het onderscheid tussen bedrijfs- en huishoudelijk afval leidt ertoe dat ontdoeners van bedrijfsverpakkingen niet minder maar twee keer gaan betalen.

In het huidige Besluit Verpakkingen is opgenomen in artikel 5 lid 3:

“ in afwijking van het tweede lid komen de kosten van de gescheiden inname of de inname en nascheiding van als bedrijfsafval vrijkomende verpakkingen voor rekening van degene die zich van de desbetreffende afvalstoffen ontdoet. ”

Als dit artikel vervalt zullen bedrijven die zich van verpakkingsafval ontdoen niet één, maar twee keer gaan betalen. Elke producent van verpakte producten betaalt een vergoeding aan Stichting Afvalfonds Verpakkingen en hiermee financieren zij de gemeenten voor het vrijkomen van afgedankte verpakkingen en de daaropvolgende be- en verwerkingen. Verpakkingen die nu vrij komen bij bedrijven worden nu niet door het Afvalfonds betaald, omdat deze bedrijven zelf de kosten dragen voor het afvoeren en verwerken van al hun bedrijfs- cq. verpakkingsafval. Indien de bedrijfsverpakkingen wel worden belast, betekent dit in feite dat deze bedrijven dubbel zullen gaan betalen.

Het is daarom van belang om dit onderscheid te behouden om te voorkomen dat een vergoeding wordt betaald voor iets waar ze geen gebruik van maken. Artikel 5 lid 3 in het huidige besluit dient zodoende gehandhaafd te blijven.

3. Het neerleggen van het normadressaat bij een gezamenlijke producentenorganisaties zonder criteria en randvoorwaarden vraagt het onmogelijke.

De Nederlandse overheid is verantwoordelijk voor het behalen van diverse Europese recyclingdoelstellingen, echter het blijkt bijna niet mogelijk om individuele bedrijven te kunnen handhaven. Door gezamenlijke producentenorganisaties normadressaat te maken wordt verwacht dat zij dit handhavingsprobleem van de overheid oplossen. Nieuwe oplossingen, bevoegdheden of middelen om dat in de praktijk ook uitvoerbaar en aantrekkelijk te maken worden niet aangeboden.

Het eenzijdig vergroten van de aansprakelijkheid van gezamenlijke producentenorganisaties zonder hen ook de bevoegdheden en middelen te geven om die extra verantwoordelijkheid te kunnen uitvoeren, zal in het gunstigste geval leiden tot forse extra kosten van die gezamenlijke organisaties die worden doorbelast in de keten. Het 'accepteren' van het normadressaat door een collectief is een besluit dat niet lichtvaardig kan en zal worden genomen. Het collectief zal er vooraf immers vrij zeker van willen zijn dat de doelstellingen die zij namens haar deelnemers moet gaan halen, haalbaar, uitvoerbaar en betaalbaar zijn en dat zij richting die deelnemers, maar ook richting de andere schakels in de keten een handelingsperspectief heeft.

Het normadressaat van een individueel bedrijf voor de invulling van het halen van een Nationale doelstelling kan alleen worden neergelegd bij een collectieve organisatie als die ook over voldoende bevoegdheden en instrumenten kan beschikken.

4. Eenduidige definities en zeggenschap over de uitvoering

De bedrijven moeten precies weten waar ze voor verantwoordelijk zijn. Rechtszekerheid is een belangrijke basis van ons rechtstelsel. Dat betekent dat in het besluit moet staan: de definitie van verpakkingen, voor welke soort verpakkingen de producentenverantwoordelijkheid geldt, wat de omvang van de producentenverantwoordelijkheid is en hoe aan de producentenverantwoordelijkheid kan worden voldaan.

In geval een derde partij wordt aangewezen om de producentenverantwoordelijkheid uit te voeren, moet duidelijk zijn dat de bedrijven die de producentenverantwoordelijkheid hebben, zeggenschap moeten krijgen over de uitvoering door de derde partij van de producentenverantwoordelijkheid. De uitvoering mag niet verder gaan dan de verantwoordelijkheid strekt. De kosten die daarvoor in rekening worden gebracht moeten open- en transparant zijn en marktconform. Het kan niet zo zijn dat de producentenverantwoordelijkheid leidt tot een blanco check aan de partij die de producentenverantwoordelijkheid uitvoert.

5. Een Europees level playing field

Het ontbreken van een Europees level playing field leidt ertoe dat ieder land de producentenverantwoordelijkheid op een eigen manier mag invullen. Dit heeft tot gevolg dat er een groot aantal verschillende systemen in Europa zijn, ieder met hun eigen kostenstructuur. Bedrijven die exporteren zullen zich bij meerdere systemen moeten aansluiten. Dat betekent een grote administratieve last en een heel onzeker financiële situatie.

Wij zouden graag zien dat er een maximum wordt gesteld aan de financiële bijdrage van producenten en dat er een Europese drempel komt van bijvoorbeeld 50.000 kg verpakkingen. Bedrijven die minder dan 50.000 kg verpakkingen op de markt brengen zijn vrijgesteld van de producentenverantwoordelijkheid.

Door middel van deze reactie hoopt BVNL inzage te geven in de voor haar belangrijke knelpunten bij het probleem bij dit voorgenomen besluit. Uiteraard zijn wij tot een nadere toelichting bereid.

Met vriendelijke groet,
Stichting Bedrijfsverpakkingen Nederland

Vera Ortmanns
directeur